

[J. S. Foget.]

Jeg er af den Overbevisning, at adskillige vil benytte sig af denne Lov, og Benyttelsen af den vil virke almenyttigt.

Der er under Debatten her fremsat forskellige Anker mod Lovforslaget, men da der nu bliver Lejlighed til at behandle det i et Udvalg, synes jeg ikke, der er Anledning til, at ogsaa jeg fordyber mig deri. Jeg kan straks sige, at jeg ligesom andre er imod den Bestemmelse, der findes i § 8, men en saadan Bestemmelse indfører Regeringen jo efterhaanden altid i Love af denne Art. Kunde den undgaas, var det bedre, men i mange Tilfælde tvinges vi til at tage den med.

Jeg tilsiger altsaa min Beredvillighed til at deltage i Forhandlinger om Lovforslaget i et kommende Udvalg.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet, Det radikale Venstre, Det konservative Folkeparti og Bondepartiet for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Jeg har ikke saa let ved at bringe den samme Tak til det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann. Hvis jeg skal bedømme hans Udtalelser meget velvilligt, kan jeg ikke komme højere end til at sige, at det var en meget bittersød Anbefaling, det ærede Medlem gav Lovforslaget. Naar det ærede Medlem f. Eks. sagde, at Lovforslaget er Udtryk for Skrivebordsteori, synes jeg ikke, han behandler sine Kolleger, Landmændene i Raastofkommissionen, særlig pænt og hensynsfuldt — efter min Mening heller ikke rigtigt. Endogsaa et tidligere Medlem af Rigsdagen, en politisk Meningsfælle af det ærede Medlem, er med til at anbefale det Lovforslag, som det ærede Medlem — skønt ogsaa denne Mand er Landmand — kalder Skrivebordsteori! Naar det ærede Medlem udtalte, at her havde man fundet de Vises Sten, tror jeg, jeg kan sige til det ærede Medlem, at det kun er i hans Fantasi, der er nogen, som har brugt det Udtryk, for hverken under Behandlingen her eller i det andet høje Ting har jeg hørt nogen af dem, som har anbefalet Forslaget, svinge sig op til at sige, at nu havde man fundet de Vises Sten igennem Ensilagebeholderne. Tværtimod, Forslaget giver sig ikke ud for mere, end det er, men som saadant kan det ogsaa have Betydning, det er der mange, der mener. Det ærede Medlem troede ikke, det faar nogen Betydning; han brugte det Udtryk, at han regnede ikke med, det var noget værd. Men jeg kan trøste det ærede Medlem med, at han ikke behøver

at søge Laan til Opførelse af Ensilagebeholdere, det er der ingen, der behøver, det er ingen Tvangslov; hvis der er nogen, som ikke har Brug for dem, sparer Staten sine Penge, men har nogen Brug for dem, kan de herigennem blive hjulpet. Jeg synes ikke, at man af den Grund skulde udtale sig saa bittert, saa surt, som det ærede Medlem gjorde, men det er maaske en Natur hos det ærede Medlem, som det ikke er saa let at døde.

Det ærede Medlem kritiserede, at man ikke havde medtaget træbyggede Ensilagebeholdere. Jeg synes egentlig, det kan være ham lige meget, naar han mener, det hele ikke er noget værd. For øvrigt har man i Raastofkommissionen ment, at ved træbyggede Ensilagebeholdere havde man ikke den Sikkerhed, der burde foreligge, naar man gav Laan til Ensilagebeholdere. Jeg vil antage, at der er mange Landmænd, som bygger Ensilagebeholdere uden at søge Laan; dem staar det frit for at bygge dem af Træ, og saa vil Erfaringen hurtigt vise, om det er lige saa rigtigt at bygge dem af Træ som af Beton.

Det ærede Medlem Hr. Krarup stillede et Spørgsmaal til mig, som jeg gerne vil svare paa, nemlig om der ikke var Anledning til, at Forsøgsmejeriet foretog Forsøg angaaende Fodring med Ensilage og Osteproduktion af Mælk, der er fremstillet af Kreaturer, som har faaet Ensilage. Jeg skal gerne gøre Statens Forsøgsmejeri og Statens Mejeriudvalg opmærksom paa dette Problem, for er der her nogen Vanskelighed, som kan overvindes, vil det nok være værd at vide.

Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer har beklaget sig over § 8, hvori det foreslaas, at man fortrinsvis skal anvende arbejdsløse til dette Arbejde. Jeg synes, det er i høj Grad rigtigt, at Staten, der her yder en betydelig Støtte — dens Tilskud er anslaaet til 18 pCt. af Omkostningerne —, søger ved et saadant Arbejde at faa beskæftiget arbejdsløse, som forsikrer sig imod Arbejdsløshed. Det er i høj Grad i Statens Interesse, at de arbejdsløse forsikrer sig; hvis de ikke forsikrede sig i det Omfang, de gør, og betalte de mange Millioner, vistnok 30—40 Mill. Kr., hertil, vilde det blive meget kostbarere for Staten at forsørge de arbejdsløse, end det er nu. Naar Staten giver en betydelig Støtte til et saadant Formaal som her, maa det ogsaa være i Statens Interesse, at man her ved støtter de arbejdsløse, ikke blot for at præmiere dem af dem, som søger saa vidt muligt at hjælpe sig selv, men ogsaa